

חבורה וילך

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוסיה בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמטוב

סגולת הי"ג מדות

שולחן ערוך אורח חיים ס"ה

ב קרא ק"ש ונכנס לב"ה ומצא צבור שקורין ק"ש צריך לקרות עמהם פסוק ראשון שלא יראה כאלו אינו רוצה לקבל עול מלכות שמים עם חביריו וה"ה אם הוא בב"ה ואומר דברי תחנונים או פסוקים במקום שרשאי לפסוק אבל אם הוא עסוק במקום שאינו רשאי לפסוק כגון מברוך שאמר ואילך לא יפסיק אלא יאמר התיבות שהוא אומר בשעה שהצבור אומרים פסוק ראשון בניגון הצבור שיהא נראה כאלו קורא עמהם:

שולחן ערוך אורח חיים ס"ו

ג לקדיש ולקדושה ולברכו מפסיק אפילו באמצע הפסוק וכן למודים אבל לא יאמר אלא תיבת מודים בלבד: הגה וכן בברכו לא יאמר יתברך וישתבח וכו' וי"א דאמן שעונין אחר ברכת האל הקדוש ואחר שומע תפלה יש לו דין קדושה ויוכל לענות אותם בק"ש וכן עיקר ולכל ה"מ פוסקים מכ"ש באומר תחנונים [תשובת הרשב"א]:

שולחן ערוך אורח חיים קכ"ה

א אין הצבור אומרים עם ש"צ נקדישך אלא שותקין ומכוונים למה שש"צ אומר עד שמגיע לקדושה ואז עונים הצבור קדוש:

שולחן ערוך אורח חיים תקס"ה

ה אין היחיד רשאי לומר שלש עשרה מדות דרך תפלה ובקשת רחמים דדבר שבקדושה הם אבל אם בא לאומרם דרך קריאה בעלמא אומרים: הגה וכן אין ליחיד לומר סליחות או ויעבור (מהרי"ל בשם א"ז):

ראש השנה דף יז ע"ב

"ויעבור ה' על פניו ויקרא". אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב, אי אפשר לאומרו. מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישאל חוטאין – יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם. ה' ה" – אני הוא קודם שיחטא האדם, ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה – "אל רחום וחנון".

אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר: "הנה אנכי כורת ברית". אמר רבי יוחנן: גדולה תשובה שמקרעת גזר דינו של אדם, שנאמר: "השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פו יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יכין ושב ורפא לו". אמר ליה רב פפא לאביו: ודלמא לפני גזר דין? אמר ליה: "ורפא לו" כתיב, איזהו דבר שצריך רפואה – הוי אומר זה גזר דין. מיתבי: השב בינתים – מוחלין לו, לא שב בינתים – אפילו הביא כל איילי נביות שבעולם אין מוחלין לו! לא קשיא: הא – ביחיד, הא – בצבור.

חידושי אגדות

אלמלא מקרא כתוב א"א לאומרו כו' ולא נאמר מקרא אלא כדי לשבר את האוזן שכן היה נראה למשה בנבואה כאלו הקב"ה מתעטף כש"ץ והיינו ויעבור וגו' כש"ץ המעביר טליתו על פניו וקורא כסדר הזה עשה הקב"ה להורות שכן יעשו כל זמן כו' ובספר ישן מחכמת המקובלים מצאתי וז"ל נתעטף הקב"ה באותו טלית לבנה שנתעטף בברייתו של עולם שעליו נאמר עוטה אור כשלמה שמבהיק מסוף עולם ועד סופו כו' והאריך בסוד הענין:

רבינו חננאל

ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון וגו' א"ר יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו. מלמד שנתעטף הקב"ה. פי' צוה למלאך להתעטף כש"ץ היורד לפני התיבה והראהו למשה וא"ל כ"ז שישראל חוטאים לפני עשה לפני כסדר הזה...